

na obvineného podaná obžaloba, vzhľadom na objektívnu súvislosť v čase, spôsobe spáchania, v jednotiacom zámere páchatela a tým i subjektívnu súvislosť so skutkami uvedenými pod bodmi 4,5,6,7,8 a 9, ktorých sa týka zastavenie trestného stíhania v uznesení Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.6.2012, sp. zn. 3T/102/2012, tvorí totiž jeden pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, f/, ods. 3 písm. a/, b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor v zákonnej trojdňovej lehote sťažnosť v neprospech obvineného H. N.. V jej písomnom odôvodnení poukazoval na to, že skutočnosť, že sa v danom prípade jedná o pokračovací trestný čin krádeže je nespochybniteľná, avšak napadnuté uznesenie je podľa jeho názoru nesprávne v tom smere, že nie je možné pokračovať v trestnom stíhaní obvineného za čiastkový skutok pokračovacieho trestného činu. V tomto smere poukázal na ustanovenie § 9 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého, ak sa týka dôvod uvedený v odseku 1 len niektorého z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, nebráni to, aby sa vo zvyšnej časti takého činu viedlo trestné stíhanie vedené proti konkrétnej osobe. Podľa Trestného poriadku účinného od 1.1.2006 zastavenie trestného stíhania, ktoré bolo vedené proti konkrétnej osobe pre jeden z viacerých čiastkových útokov (skutkov - § 10 ods. 16 Tr. por.) pokračovacieho trestného činu, netvorí prekážku veci rozhodnutej (res judicata) vo vzťahu k ostatným čiastkovým útokom tohto pokračovacieho trestného činu a teda vo zvyšnej časti ohľadom ostatných čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu je podľa názoru prokurátora ďalej potrebné vykonať trestné konanie. Skutočnosť, že z procesného hľadiska sa považujú jednotlivé čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu za samostatné skutky, sa odráža aj v tom, že za každý jeden čiastkový útok musí byť vznesené obvinenie, podaná obžaloba a súd musí rozhodnúť o všetkých čiastkových útokoch, ktoré sa kladú obvinenému za vinu, pričom za zmienku stojí aj výška škody, ktorú obvinený H. N. čiastkovým útokom spôsobil a to 10.542,52 eur odcudzením veci a 671,50 eur poškodením zariadenia. Navrhol preto, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 29. apríla 2013, preskúmal v zmysle § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

V posudzovanej veci samosudca okresného súdu postupoval správne, keď napadnutým uznesením podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s použitím § 215 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zastavil trestné stíhanie proti obvinenému H. N. vedené pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, b/ Tr. zák. a pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pretože skoršie trestné stíhanie proti obvinenému H. N. pre ten istý skutok skončilo zastavením trestného stíhania uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.6.2012, sp. zn. 3T/102/2012, právoplatným dňa 29.6.2012, toto rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené a preto je trestné stíhanie neprípustné.

Podľa § 281 ods. 1 Tr. por. súd zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 9 ods. 1.

Podľa § 2 ods. 8 Tr. por. nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Táto zásada nevyklučuje uplatnenie mimoriadnych opravných prostriedkov v súlade so zákonom.

Podľa § 9 ods. 1 písm. e/ Tr. por. trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, podmienčne zastavené a obvinený sa osvedčil alebo sa skončilo schválením zmieri a zastavením trestného stíhania, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené. Podľa § 9 ods. 2 Tr. por. ak sa týka dôvod uvedený v odseku 1 len niektorého z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, nebráni to, aby sa vo zvyšnej časti takého činu viedlo trestné stíhanie.

Vzhľadom na ustanovenie § 9 ods. 2 Tr. por. by nebolo prekážkou, aby sa vo zvyšnej časti viedlo trestné stíhanie pre niektoré ďalšie čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu v teraz posudzovanej veci a mohlo by preto prichádzať do úvahy aj ukládanie spoločného trestu, teda postup predpokladaný v ustanovení § 41 ods. 3 Tr. zák., avšak iba v prípade, ak by obvinený za niektoré z čiastkových útokov

tohto pokračovacieho trestného činu bol právoplatne odsúdený a pritom by už nešlo o odsúdenie s účinkom zahľadania. Vzhľadom na účinky vyplývajúce z ustanovenia § 93 ods. 1 Tr. zák. a spojené so zahladením odsúdenia, ktoré nebolo v predpísanom konaní zrušené, by totiž už ukladanie spoločného trestu postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. bolo vylúčené. Zo znenia ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák. je totiž zrejme, že umožňuje uloženie spoločného trestu len v prípade, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, avšak nie aj v prípade, ak toto odsúdenie je už zahladené. Citované ustanovenie Trestného zákona nemá totiž také znenie, ktoré by výslovne stanovovalo, že ustanovenie o spoločnom treste za pokračovanie v trestnom čine sa použije aj vtedy, ak je skoršie odsúdenie takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený, navyše v prípade, ak by mal byť za viac trestných činov ukladaný spoločný súhrnný trest, je použitie tohto ustanovenia vylúčené, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby odsúdený nebol.

V posudzovanej veci navyše obvinený H. nebol odsúdený, ale jeho skoršie trestné stíhanie pre ten istý skutok skončilo zastavením trestného stíhania uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.6.2012, sp. zn. 3T/102/2012, právoplatným dňa 29.6.2012. Toto rozhodnutie má rovnakú povahu ako oslobodzujúce rozhodnutie (či zahladené odsúdenie), nebolo v predpísanom konaní zrušené a preto je trestné stíhanie neprípustné. Vzhľadom na základnú zásadu „ne bis in idem“, teda právo nebyť súdený alebo potrestaný dvakrát za ten istý skutok, vyplývajúcu z čl. 50 ods. 5 ústavy, z čl. 40 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd, z čl. 4 Protokolu č. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie č. 209/1992 Zb.) a vyjadrenú v ustanoveniach § 2 ods. 8 Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. e/ Tr. por., bolo preto v posudzovanej veci vylúčené pokračovanie v trestnom stíhaní a odsúdenie obvineného, s prípadnou možnosťou uloženia spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. Napadnuté uznesenie je vecne správne a náležite odôvodnené. V uvedenom smere námietky prokurátora a ním uplatnené argumenty v odôvodnení podanej sťažnosti neboli preto dôvodné a nebolo možné ich akceptovať.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody nepovažoval sťažnosť prokurátora za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.